

שיטת הניקוד פועלת

לו היו מעמידים מיכונות מהירות במשרדי הרבנות, לנישואים ולגירושים מהירים, היה עורר הדיון שימחה זיו חוטף רפורטים. בבית הדין לעבירות תנועה מביאים לשופט לפני גורר הדיון את גיליון ההרשעות הקודמות של הנהג. לגליונות של רבים מהם קוראים טפטים, הם יכולים לכסות קירות שלמים. אצל שימחה זיו הטפט התחיל ברבנות. תחילה נישא כשרצה מילחמת הלכנון, וזו עוד לא הספיקה

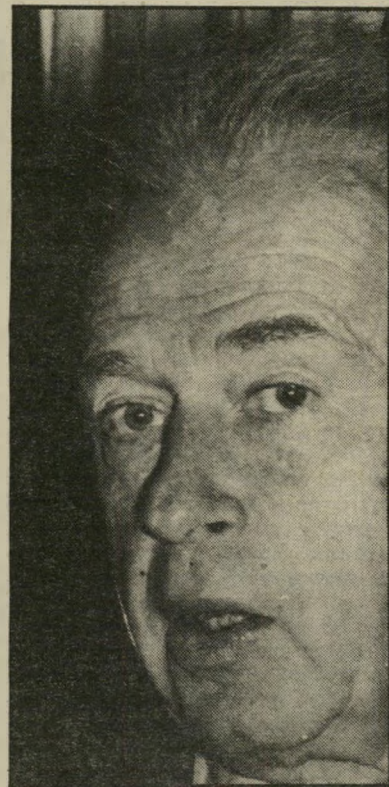

שימחה זיו ועירית סרנך ושוב - בוס טראח - לרבנות

להסתיים כשהתגרש לראשונה. ועדיין, במהלך הפעולות העוינות מצד השיעים בדרום, נשא זיו את **עירית סרנך** השחקנית לאשה, ושוב בוס טראח, ולרבנות. מה קורה שם? השר יודע. אין שוטרי תנועה לנישואין, וזה מה שקורה. אילו היה חוטף רוח אחד על מהירות, היה חושב פעמים לפני העבירה השנייה. אגב, בא לי רעיון: אם יש מיכונות ויש טפטים, מדוע שלא יהיו שיטת הניקוד, ברירות קנס וקורסים לנהיגה מונעת, או אמצעי מניעה לנישואים בחופה ומתגרשים בחיפזון?

לידה בתיאטרון אולימפיאדה

מעריצות את יצחק רבין? רוצות להצטרף למועדון? אין בעיה: פעם בשבוע מתכנסות החברות באולימפיאדה, המיסעדה היוונית, ומרס' קסות את נושא הערצתן. יושבת ראש המועדון היא, כמובן, **לאה רבין**

יצחק רבין כינוס במיסעדה

עצמה, והחברות מהשורה הן **ניבה לניר**, עוזרתו של רבין מזה כמה שנים, ו**עליזה וולך**, הכתבת לענייני מפלגות של דבר. הייתי מצטרפת בעצמי, אך לפני 20-30 שנה, כשאני עוד הייתי בגן, וליצחק היתה בלו' רית.

שחקן תיאטרון חיפה **עמי ויינברג** מופיע בשני תפקידים בשני מחזות, המשוגע בבוצ'ה והבובה בניטו. בין הצגה להצגה הוא הספיק להיות השבוע נוכח הצגה האישה החשובה ביותר שלו. ויינברג השתתף בחוויה של אשתו **שוש מרציאנו**, שילדה את בתם הבכורה בבית החולים רוטשילד בחיפה. שוש, שחקנית התיאטרון הנמצאת בחופשת הריון ולידה, קיבלה את מלוא העזרה מוויינברג לפני הלידה ובמהלכה, ולכן היא נתנה את הסכמתה המלאה שהבת תיקרא **דניאל**, על-שם אחיו של עמי, שנפל במלחמת יום הכיפורים.

לשעבר, **מרים תמיר**, לסקר של שבועי-שבו' עיים. מעניין לאיזה מסקנות יגיע.

מי בדרך? **מנחם גולן** ו**רחל** אשתו, לקצת נופש והריוני, וקצת עיסוי שונה מזה של שיטת פלדנקרייט, שבה עוסקת רחל.

קצת מתנות

הכל הלך שם בקטנות — כחתונה של **יסה כפיר ואורי גרבנאו**. בומבסטיות אינה הסיגנון שלהם. הבוטיטון אצלם הוא באנדר-סטייטמנט.

את החתונה לא ערכו, חלילה, באולם גדול ומפואר, אלא בוילה הצנועה שלו בהרצליה-פיתוח. לא הומינו אלף אורחים, אלא קצת, קצת מכל תחום — קצת תעשיינים (דויד מוז'י בייץ), קצת אמנים (צביקה סיק), קצת עיתונאים, קצת מישפחה, קצת אנשי עסקים וקצת חברים.

דקה לפני החופה הגיש אורי (יבואי-צוא) ליפה מפתחות של קצת מכונית (פיאטו). שעליה חלמה, ודקה אחרי החופה קצת טבעת עם קצת יהלום (5 קרט!).

ירח-רבש? שום דבר מיוחד. סתם, נוסעים קצת לסאן-מוריץ בשווייץ, לעשות שם קצת סקי, ולפגוש את כל המיזמי, המתאספים שם כמו עולי-רגל, מכל קצווי העולם לפני חגיה-מולד וראש-השנה האזרחית החדשה, להילולה השנתית המפורסמת.

אגב, יפה ואורי בוודאי ייפגשו שם את **עירית פרידמן (לנדאו)**, אחת מ-10 הנשים האלגנטיטיות ביותר בעולם. בתו של בעל מלון דן, המגיי עה לסן-מוריץ בכל שנה, כשתגיהויהו הקבוע שלה: מעילי-מינק לבן משגע, שבו היא יוצאת להחלקה.

אחרי ירח-הרבש, תצטרף יפה לאורי בעיסקו, וחסל סדר ודגמנות.

על האוטובאן

איפה תמצאו עוד מדינה שבה אוסר החוק במפורש לקלל נשים נהגות? רק בגרמניה, ירדן, רק בגרמניה, שם לפתוח את הפה, ולשלוח את הנהגת החולפת על פני מכוניתך לכל הרחות היא עבירה חמורה, וקוני סיס שם את האשמים כ-40 מרק על כל עבירה, איזה עם? איזה אלגנטיות!

מאז יצא החוק, כשחולפת נהגת באוטובאן במהירות הבזק על פניך, או סתם מעצבנת אותך ברמזור, אתה מוריד את החלון, ובמתק שפתיים מטיח: בגללך, מותק, אני מוכן לשלם 40 מרק! אך נהג לנהג נשאר ככלב לכלב, או כזאב לזאב: זנב-ישור ארוך שכמותך, חזור לחיק אמך הפרוצה...

למחרת קמים כולם, והולכים להתענג על מיגון העיסויים, כשהנשים מתחרות על טיפול מידיו של כושי חסון בעל ידי זהב, והגברים מתיישבים בכריכת-הג'קווי ומצפים לכך שאיזה עלמה צעירה וחטובה תסיר את חלוק הרחצה, ותצטרף עירומה כביום היוולדה לחבורה העלילה. אצלנו לא ירשו מתירנות כזאת, על פי חוקי ישראל, וכדי לבדוק את הנושא וללמוד כיצד להילחם בתופעה, הגיע ניצב **אברהם תורגמן**, ראש המחוז הדרומי, בלוויית בתודותו ואשתו

יסה כפיר ואורי גרבנאו קצת מכונית וקצת שווייץ

גרייטו IS IN

על חוות-ההרזיה בגרייטו שבאנגליה כבר סיפרתי לכם בקצרה ובמרומז. מדוע אני מכנה את גרייטו חווה, ולא ארמון, אינני יודעת. אך זה כינוי מקובל למקומות-ההרזיה שונים.

גרייטו הוא ודאי המהודר והיוקרתי ביותר, וכמו בכל תחום אחר, אחינו בני-ישראל ממלאים את חריו, ובכללם נציגות כמעט קבועה של ישראלים.

כמו הישראלים, כך גם בני-רודינו בעלי בארות-הנפט. גם להם נציגות רצינית, ולא פוסקת. אנשי הצוות מקדמים כבר אוטומטית את הישראלים בשלום, ואת הערכים במרחבה רחב וחיכני.

בחדרי-העישון יושבים נציגי המיזרח התיכון ומאזינים או משתתפים בנושאי-השיחה הקבוע שם, גורלו ועתידו של המרחב שלנו. האורחים האחרים נוטלים חלק בשיחה, ומנסים לגשר על פערים — אם נוצרים כאלה — אך השיחה תמיד נעימה ותרבותית והאוירה תמיד נעימה. הסיגנון האנגלי העצור שולט גם כאן. איש אינו מתפרץ, ואיש אינו מרים את קולו. חוה-שלום בינינו לבין שכנינו יכול להיחתם כאן תוך שעות.

עד כאן חדרה-העישון. על מה שהולך ביתר חלקי הבית חלוקות הדעות, המקרימים לישון, טוענים שהכל מתנהל שם על מיי-מנחות. המאחרים בנושף טוענים שאין כמו גרייטו לאימוני קפיצה — קפיצה הצידה, בחשאי...

גם אלה וגם אלה נעלמים, לפעמים, ויוצאים לחטוף ארוחה רשנה באיזה מיסעדה קטנה באיזור, ללא עין רואים.